ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 4.4.2006
COM(2006) 154 τελικό

2006/0056 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών

{SEC(2006) 421}

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Λόγοι και στόχοι της πρότασης**

Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί έναν ταχέως αναπτυσσόμενο κλάδο, στον οποίο εξερευνώνται καινοτομίες και νέες αγορές. Προκειμένου να προσαρμοστεί η παραγωγή στις συνθήκες της αγοράς, είναι σημαντική η διαφοροποίηση των ειδών που εκτρέφονται από τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας.

Κατά το παρελθόν, η υδατοκαλλιέργεια ωφελήθηκε από οικονομική άποψη από την εισαγωγή ξένων ειδών (π.χ. ιριδίζουσα πέστροφα, στρείδι του Ειρηνικού) και από την εκτροφή ειδών τα οποία δεν απαντούν σε μία περιοχή λόγω βιογεωγραφικών εμποδίων. Ως εκ τούτου, είναι πιθανό ο κλάδος της υδατοκαλλιέργειας να συνεχίσει να χρησιμοποιεί νέα είδη προκειμένου να ικανοποιήσει τις ανάγκες της αγοράς. Θα ήταν, κατά συνέπεια, φρόνιμο να αποσυνδεθεί η οικονομική αυτή ανάπτυξη από τις εν δυνάμει απειλές στα οικοσυστήματα που παρουσιάζουν τα ξένα είδη προβλέποντας και προλαμβάνοντας την αρνητική βιολογική αλληλεπίδραση με αυτόχθονες πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένης της γενετικής αλλαγής, και με τον περιορισμό της διασποράς μη στοχευόμενων ειδών καθώς και άλλων επιβλαβών επιπτώσεων. Αυτός είναι ο κύριος στόχος της παρούσας πρότασης.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι υπάρχει σημαντικό εμπόριο ξένων οργανισμών, κυρίως ιχθύων, ως διακοσμητικών ειδών, αλλά η διατήρηση των οργανισμών αυτών σε καταστήματα πώλησης ζώων συντροφιάς, κήπους και εμπορικά ή ιδιωτικά ενυδρεία δεν καλύπτεται από την Κοινή Αλιευτική Πολιτική και, κατά συνέπεια, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης.

Τα χωροκατακτητικά ξένα είδη θεωρούνται ως μία από τις βασικές αιτίες απώλειας της βιοποικιλότητας στην ΕΕ και σε ολόκληρο τον κόσμο. Τα ξένα είδη μπορούν επίσης να έχουν σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Όλα αυτά μπορούν να υπονομεύσουν την επίτευξη των στόχων της ΕΕ όσον αφορά την αειφόρο ανάπτυξη. Με τη Δράση IX σχετικά με τον «Περιορισμό της εισαγωγής νέων ειδών και τη διασφάλιση της υγείας των ζώων» στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης της για τη βιοποικιλότητα στον τομέα της αλιείας (COM(2001) 162, τομ. IV), η Επιτροπή ανέλαβε να εξετάσει εκτενώς την εν δυνάμει επίπτωση των μη αυτόχθονων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια και να προωθήσει την εφαρμογή του κώδικα πρακτικής του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) σχετικά με την εισαγωγή και μεταφορά θαλάσσιων οργανισμών και του κώδικα πρακτικής και του εγχειριδίου διαδικασιών της Ευρωπαϊκής Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας Εσωτερικών Υδάτων (EIFAC) για την εξέταση της εισαγωγής και μεταφοράς θαλάσσιων οργανισμών και οργανισμών γλυκέων υδάτων.

Επιπροσθέτως, στη στρατηγική της για την αειφόρο ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας (COM(2002) 511), η Επιτροπή δεσμεύθηκε να προτείνει κανόνες διαχείρισης για την εισαγωγή ξένων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια. Η παρούσα πρόταση κανονισμού έχει ως στόχο τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του υδάτινου περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνδέονται με τη χρήση ξένων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια, με βάση τους υφιστάμενους εθελοντικούς κανόνες του ICES και της EIFAC. Για τους σκοπούς του κανονισμού, η υδατοκαλλιέργεια θεωρείται ότι περιλαμβάνει δραστηριότητες όπως είναι η καλλιέργεια στο βυθό μυδιών καθώς και ο

εμπλουτισμός του αποθέματος και η ψυχαγωγική αλιεία, οι οποίες στηρίζονται σε τεχνικές της υδατοκαλλιέργειας.

- **Γενικό πλαίσιο**

Το βιβλίο «Χωροκατακτητικά υδρόβια είδη στην Ευρώπη» (E. Leppäkoski και al, 2002) αναφέρει 69 ξένα είδη που εισάχθηκαν στην Ευρώπη για υδατοκαλλιέργεια ή εμπλουτισμό από τα τέλη του 19ου αιώνα. Από αυτά, 28 είναι δίθυρα οστρακόδερμα, 27 είναι ψάρια, 10 είναι άλγη, 3 είναι γαστερόποδα μαλάκια και ένα είναι ανθοφόρο είδος φυτού. Δύο από αυτά – η ιριδίζουσα πέστροφα και το στρείδι του Ειρηνικού – βρίσκονται μεταξύ των σημαντικότερων ειδών της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας σήμερα, γεγονός που δείχνει ότι η εισαγωγή ξένων ειδών κατά ελεγχόμενο τρόπο μπορεί να ωφελήσει τον κλάδο. Το στρείδι του Ειρηνικού είναι σήμερα τόσο διαδεδομένο ώστε η παραγωγή του ανέρχεται περίπου στο 80% της παγκόσμιας παραγωγής στρειδιών. Σήμερα, η καλλιέργεια στρειδιού του Ειρηνικού αυξάνεται συνεχώς και σε ορισμένες περιοχές τείνει να υπερκαλύψει βυθούς στους οποίους ευδοκιμούν μύδια (*Mytilus edulis*).

Η μετακίνηση μη αυτόχθονων ειδών μπορεί επίσης συχνά να έχει ως αποτέλεσμα τη διασπορά παρασίτων και παθογόνων οργανισμών. Επί παραδείγματι, το σποριόζωο *Bonamia ostreae*, το οποίο οι επιστήμονες πιστεύουν ότι εισάχθηκε στην Κοινότητα με τη μετακίνηση ευρωπαϊκών στρειδιών από την Ακτή του Ειρηνικού της Βόρειας Αμερικής, είχε ως αποτέλεσμα τον αποδεκατισμό των αυτοχθόνων αποθεμάτων στρειδιών στην Κοινότητα. Εντούτοις, η διασπορά των παθογόνων οργανισμών εμπίπτει ήδη στο πεδίο εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας για την υγεία των ζώων και, ως εκ τούτου, δεν καλύπτεται από την παρούσα πρόταση. Παρομοίως, τα παράσιτα, τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων ζωικής υγείας, δεν καλύπτονται από τους κανόνες που αφορούν τα ξένα είδη.

Η μετακίνηση διθύρων μπορεί να έχει επίσης ως αποτέλεσμα ζημίες στα οικοσυστήματα λόγω της διασποράς συνοδευτικών μη στοχευόμενων ξένων ειδών. Ορισμένα παραδείγματα παρασίτων που μετακινήθηκαν με τα στρείδια περιλαμβάνουν το είδος πεταλίδας *Crepidula fornicata* και τα ασκίδια *Styela clava*. Η Κοινότητα είναι τυχερή που οι εισαγωγές αυτές στα θαλάσσια και γλυκέα ύδατα δεν προκάλεσαν σοβαρότερες ζημίες δεδομένου του αριθμού των ειδών και των τόπων προέλευσης. Ωστόσο, δεν υπάρχει περιθώριο για εφησυχασμό και, για το λόγο αυτό, είναι επιβεβλημένη η θέσπιση των σχετικών κανόνων.

- **Υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα της πρότασης**

Σχετικές διατάξεις στον τομέα αυτό προβλέπονται στο κοινοτικό δίκαιο από την οδηγία 92/43/ΕΚ, την οδηγία περί οικοτόπων, η οποία απαιτεί από τα κράτη μέλη να «μεριμνούν ώστε η ηθελημένη εισαγωγή ενός μη τοπικού είδους στο φυσικό περιβάλλον να ρυθμίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην βλάπτει καθόλου τους φυσικούς οικοτόπους στην περιοχή της φυσικής κατανομής τους ούτε την τοπική άγρια πανίδα και χλωρίδα, όποτε δε το κρίνουν αναγκαίο, απαγορεύουν την εν λόγω εισαγωγή». Εντούτοις, δεν είναι σαφής ο τρόπος με τον οποίο καλύπτονται από τη νομοθεσία αυτή οι τυχαίες, μη εκούσιες εισαγωγές καθώς και οι εισαγωγές σε μη άγρια περιβάλλοντα.

Ενώ υπάρχει δυνατότητα να υπάρξει ορισμένος βαθμός επικάλυψης μεταξύ των διοικητικών μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί σύμφωνα με την οδηγία περί οικοτόπων και τη νέα πρόταση κανονισμού, δεν υφίσταται κατ'ανάγκη πρόβλημα δεδομένου ότι υπάρχει ελπίδα ότι η εμπειρία που έχει αποκτηθεί από την προηγούμενη διαδικασία θα βελτιώσει την κατάρτιση

και τη λειτουργία του νέου συστήματος αδειών που απαιτείται από την παρούσα πρόταση κανονισμού.

Άλλη κοινοτική νομοθεσία, όπως οι οδηγίες για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων έργων στο περιβάλλον (εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων), τη ζωική υγεία στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας και το πλαίσιο για κοινοτική δράση στον τομέα της πολιτικής υδάτων δεν καλύπτουν τις επιβλαβείς επιπτώσεις των ξένων ειδών, αλλά δεν είναι ειδικές για την υδατοκαλλιέργεια και αφήνουν περιθώριο για την ύπαρξη κινδύνων διασποράς ξένων ειδών και την συνακόλουθη ζημία του περιβάλλοντος.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης**

Για τους ανωτέρω λόγους, συμπεραίνεται ότι οι υφιστάμενες διατάξεις δεν είναι επί του παρόντος πλήρως επαρκείς για τη διαχείριση της χρήσης ξένων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια. Οπωσδήποτε όμως, προτείνεται ότι η χορήγηση αδειών βάσει του παρόντος κανονισμού δεν απαλλάσσει από την ανάγκη συμμόρφωσης προς οποιουσδήποτε υφιστάμενους κανόνες. Εάν θεσπιστεί στο μέλλον ένα ολοκληρωμένο κοινοτικό πλαίσιο για τα ξένα είδη, ο παρών κανονισμός θα υποστεί τις αναγκαίες προσαρμογές προς το εν λόγω πλαίσιο ή θα ενταχθεί σε αυτό.

Τα μέτρα που περιέχονται στην παρούσα πρόταση αποτελούν ένα μείζον βήμα στη διαδικασία ενσωμάτωσης περιβαλλοντικών θεμάτων στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, η παρούσας πρότασης προβλέπεται ήδη σε συγκεκριμένα κείμενα πολιτικής που έχουν εγκριθεί στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της ΚΑΠ[1].

Η πρόταση κανονισμού θέτει σε εφαρμογή δράσεις που προβλέπονται στην κοινοτική στρατηγική για τη βιοποικιλότητα και στο σχέδιο δράσης για τη βιοποικιλότητα στον τομέα της αλιείας[2], και αναμένεται να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου να τεθεί τέλος στην απώλεια της βιοποικιλότητας που προβλέπεται από το 6ο Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Δράσης και από την κοινοτική στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη. Θα συμβάλει επίσης στο συνολικό στόχο που αφορά τη μείωση σε σημαντικό βαθμό του ρυθμού απώλειας της βιοποικιλότητας, όπως ορίζεται στο Σχέδιο Εφαρμογής της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη.

Επιπροσθέτως, τα μέτρα αυτά είναι σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές για την πρόληψη, την εισαγωγή και την άμβλυνση των επιπτώσεων ξένων ειδών που απειλούν οικοσυστήματα, ενδιαιτήματα ή είδη, που υιοθετήθηκαν στην απόφαση VI/23 της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα, της οποίας η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος.

---

1 Ανακοίνωση της Επιτροπής για τον καθορισμό κοινοτικού σχεδίου δράσης για την ενσωμάτωση απαιτήσεων περιβαλλοντικής προστασίας στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική, COM(2002) 186 ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας» COM(2002) 511.

2 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – σχέδιο δράσης για τη βιοποικιλότητα, COM(2001) 162 τελικό.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι στόχοι και γενικό προφίλ των συνομιλητών

Πραγματοποιήθηκαν επίσημες διαβουλεύσεις με ομάδα εμπειρογνωμόνων από 46 άτομα που αντιπροσώπευαν τα κράτη μέλη (15 κυβερνητικοί εμπειρογνώμονες από την Ευρώπη των 15 και επτά από την Ευρώπη των 10), ΕΟΧ-ΕΖΕΣ (τρεις κυβερνητικοί εμπειρογνώμονες), κλάδος (έξι διορισμένοι από την Ομάδα Εργασίας στον τομέα της Υδατοκαλλιέργειας της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας), ΜΚΟ (δύο άτομα από το ΗΒ και ένα από τις Κάτω Χώρες) και ICES (πέντε άτομα με εμπειρία της ομάδας εργασίας για τις εισαγωγές και τις μεταφορές), EIFAC (ένας εμπειρογνώμονας), NASCO (ένας από την κεντρική υπηρεσία και ένας από την ομάδα επαφής του κλάδου) καθώς και τέσσερις ιδιώτες εμπειρογνώμονες του κλάδου. Μία ημερήσια συνεδρίαση με την ομάδα αυτή πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες το Δεκέμβριο του 2003 για τη συζήτηση ενός εγγράφου εργασίας που είχε προηγουμένως κοινοποιηθεί και για την παρακολούθηση μιας σειράς παρουσιάσεων από ιδιώτες εμπειρογνώμονες του κλάδου. Γραπτά σχόλια σχετικά με το σχέδιο της νομοθεσίας λήφθηκαν κατά τη διάρκεια του 2004 και 2005. Η πρόταση υπεβλήθηκε και συζητήθηκε τρεις φορές το 2004/5 στην Ομάδα Εργασίας για την Υδατοκαλλιέργεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας.

Σύνοψη των απαντήσεων και τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Το αρχικό σχέδιο ήταν να ενσωματωθούν στην πρόταση μέτρα περιορισμού του εκτρεφόμενου σολομού. Δεδομένου ότι οι υφιστάμενες κατευθυντήριες γραμμές της NASCO στον τομέα αυτό αξιολογούνται επί του παρόντος υπό το φως της εμπειρίας και της επιστημονικής προόδου, στις απαντήσεις εζητείτο να αντιμετωπιστεί το θέμα αυτό χωριστά και όχι στο πλαίσιο της νομοθεσίας των ξένων ειδών. Ως εκ τούτου, θεωρήθηκε σκόπιμο να μην συμπεριληφθεί το θέμα αυτό στην παρούσα πρόταση. Οι διαβουλευόμενοι, εκτός από τις ΜΚΟ, γνωμοδότησαν κατά της υιοθέτησης μιας υπερσυγκεντρωτικής και σκληρής προσέγγισης και, ως εκ τούτου, η πρόταση τροποποιήθηκε προκειμένου να αναγνωριστεί η αρμοδιότητα των κρατών μελών στον τομέα αυτό. Αφετέρου, ζητήθηκαν εναρμονισμένες κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή, την εκτίμηση του κινδύνου και τις περιόδους απομόνωσης. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές προβλέφθηκαν προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα ομοιόμορφης εφαρμογής της νομοθεσίας σε όλα τα κράτη μέλη. Η πρόταση στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στις γνωμοδοτήσεις αυτές.

- **Συγκέντρωση και χρησιμοποίηση των εκθέσεων των εμπειρογνωμόνων**

Σχετικοί επιστημονικοί τομείς εμπειρογνωμοσύνης

Συμπεριλήφθηκαν οι τομείς της θαλάσσιας βιολογίας και της βιολογίας γλυκέων υδάτων καθώς και της τεχνολογίας στον τομέα της οικολογίας και της υδατοκαλλιέργειας.

Χρησιμοποιηθείσα μεθοδολογία

Επίσημη συνάντηση των παραγόντων του κλάδου μετά από την κοινοποίηση εγγράφου εργασίας. Διαβούλευση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας και,

στη συνέχεια, δύο γύροι διαβουλεύσεων με τη χρήση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σχετικά με τα σχέδια των κειμένων.

Κύριοι οργανισμοί/εμπειρογνώμονες που συμμετείχαν στις διαβουλεύσεις

i) Διεθνείς οργανώσεις όπως είναι το ICES, η EIFAC και η NASCO

ii) ειδικευμένοι ερευνητικοί οργανισμοί, όπως είναι το Ινστιτούτο Ερευνών Θαλάσσιων Οργανισμών και το Διεθνές Ινστιτούτο Αλιείας του Hull

iii) μεμονωμένοι εμπειρογνώμονες από τη δημόσια διοίκηση των κρατών μελών, από τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας και από ΜΚΟ.

Συνοπτική παρουσίαση των γνωμοδοτήσεων και του τρόπου που λήφθηκαν υπόψη

Το βασικό συμπέρασμα είναι ότι υπάρχει ευρεία συναίνεση σχετικά με την ύπαρξη εν δυνάμει σοβαρών κινδύνων με μη αναστρέψιμες συνέπειες. Μεταξύ των πλέον συγκεκριμένων τεχνικών ζητημάτων περιλαμβάνονται τα εξής:

Ο περιορισμός θα πρέπει να αντιμετωπιστεί χωριστά. Θα πρέπει να δοθεί προσοχή στους ορισμούς, ιδίως μεταξύ αυτόχθονων και μη αυτόχθονων ειδών. Ο εμπλουτισμός που στηρίζεται στην υδατοκαλλιέργεια και στην κλασική υδατοκαλλιέργεια θα πρέπει να καλύπτεται από την παρούσα νομοθεσία. Θα πρέπει να περιληφθεί στη διαδικασία μία προσέγγιση εκτίμησης του κινδύνου, η οποία να περιλαμβάνει μέτρα άμβλυνσης του κινδύνου καθώς και προστατευτικά μέτρα, προσδιορίζοντας τους φορείς που πρέπει να πραγματοποιούν την εκτίμηση του κινδύνου καθώς και εκείνους οι οποίοι πρέπει να εξετάζουν τα αποτελέσματά της. Ο κανονισμός δεν θα πρέπει να είναι υπέρ του δέοντος ρυθμιστικός έτσι ώστε η λεπτομερής διαχείριση να επαφίεται στα κράτη μέλη. Δεν υπάρχει ανάγκη να αναπτυχθεί ευρωπαϊκή εμπειρία σχετικά με τους σταθμούς απομόνωσης. Θα πρέπει να περιληφθούν οι ΓΤΟ, ενώ οι τριπλοειδείς οργανισμοί δεν πρέπει να θεωρούνται ως επιβλαβείς. Η πρόταση στηρίζεται σε γενικές γραμμές στις γνωμοδοτήσεις αυτές, αλλά οι ΓΤΟ αποκλείστηκαν από το πεδίο εφαρμογής δεδομένου ότι καλύπτονται ήδη από την υφιστάμενη και την καταρτιζόμενη κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό.

Μέσα που χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να καταστούν διαθέσιμες οι συμβουλές των εμπειρογνωμόνων στο κοινό

Τα βασικά συμπεράσματα της συνεδρίασης των παραγόντων του κλάδου παρουσιάστηκαν στην Ομάδα Εργασίας ΙΙ για την Υδατοκαλλιέργεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας. Τα πρακτικά των συζητήσεών τους διατίθενται στον ιστότοπο της ΓΔ Αλιείας. Κατά τη διαδικασία της ανταλλαγής ηλεκτρονικών μηνυμάτων, τα περισσότερα μηνύματα κοινοποιήθηκαν σε όλους τους άλλους διαβουλομένους χωρίς ειδοποίηση σχετικά με την περιορισμένη διανομή τους.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Μεταξύ των διαφόρων επιλογών που εξετάστηκαν κατά την εκτίμηση επιπτώσεων, προκύπτει ότι η παρούσα πρόταση είναι προτιμότερη από την επιλογή της μη εφαρμογής της νομοθεσίας στις μετακινήσεις εντός της Κοινότητας αλλά με διάκριση μεταξύ των εισαγωγών, η οποία εφαρμόζεται στα ξένα είδη, και των μετατοπίσεων, οι οποίες εφαρμόζονται σε είδη τα οποία απουσιάζουν σε τοπικό επίπεδο από την περιοχή κατανομής τους για γεωγραφικούς λόγους.

Οι εκπρόσωποι του κλάδου σχολίασαν ότι το κόστος της χρηματοδότησης όσον αφορά την υποβολή αιτήσεως, την εκτίμηση του κινδύνου και την απομόνωση θα απέκλειαν στο μέλλον αιτήσεις για την εισαγωγή ξένων ειδών. Λαμβάνοντας αυτά υπόψη, η πρόταση δεν υποχρεώνει τον αιτούντα να επωμιστεί το κόστος της εκτίμησης του κινδύνου σε όλες τις περιπτώσεις (βλ. άρθρο 9 παράγραφος 1). Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, ένα μεγάλο μέρος των τρεχουσών πρακτικών υδατοκαλλιέργειας στηρίζεται σε ξένα είδη (ιριδίζουσα πέστροφα, στρείδι του Ειρηνικού, κυπρίνος) και οι επιχειρηματίες μπορούν να ενεργήσουν από κοινού προκειμένου να μοιραστούν το κόστος της λήψης των απαιτούμενων πληροφοριών τόσο για τη σύνταξη της αίτησης και, κατά περίπτωση, για την ανάλυση κινδύνου. Η πρόταση προβλέπει επίσης την έκδοση αδειών για διαδοχικές μετακινήσεις εντός περιόδου μέχρι πέντε ετών, γεγονός που θα απλοποιήσει τόσο τις δαπάνες όσο και τις διαδικασίες.

Προκειμένου να συνεχιστεί η τρέχουσα κοινοτική πρακτική σχετικά με την ανάλυση κινδύνου, αποφασίστηκε να χωριστεί η διαδικασία εκτίμησης του κινδύνου (συμβουλευτική επιτροπή) από τη διαδικασία διαχείρισης του κινδύνου (αρμόδια αρχή). Για το λόγο αυτό, δεν προτάθηκε η αρχική επιλογή για το συνδυασμό και των δύο διαδικασιών στο πλαίσιο της αρμόδιας αρχής. Στην εκτίμηση των επιπτώσεων εξετάσθηκε εάν η πρόταση ήταν πρόωρη, δεδομένου ότι η Διεθνής Σύμβαση του ΙΜΟ για το Υδάτινο Έρμα – η οποία εγκρίθηκε τον Φεβρουάριο του 2004 – θα καλύψει επίσης το πρόβλημα των ξένων ειδών. Ενόψει της αβεβαιότητας που υπάρχει σχετικά με την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης αυτής, τη φύση των κινδύνων που συνδέονται με τα ξένα είδη και λαμβάνοντας υπόψη την προληπτική αρχή, εξάχθηκε το συμπέρασμα ότι δεν ήταν πρόωρες οι ενέργειες.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Συνοπτική παρουσίαση της προτεινόμενης δράσης**

Ο στόχος της προτεινόμενης νομοθεσίας με τη σημερινή διατύπωσή της είναι να υπάρξει σωστή ισορροπία ανάμεσα στην επικουρικότητα και στην αναλογικότητα. Η λήψη αποφάσεων επαφίεται στα κράτη μέλη, τα οποία θα μπορούν να εκτιμήσουν βάσει προδιαγεγραμμένων όρων, τους κινδύνους που έχουν σχέση με τις προτάσεις που αφορούν τις εισαγωγές. Οι αιτούντες υποχρεούνται να υποβάλουν αίτηση με την οποία να παρέχουν στις αρχές του κράτους μέλους επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να διαμορφώσουν κρίση. Το περιεχόμενο της αίτησης, το οποίο είναι υποχρεωτικό σε όλες τις περιπτώσεις, είναι αρκούντως περιεκτικό έτσι ώστε να δίνει τη δυνατότητα εκτίμησης εάν πρόκειται για συνήθη μετακίνηση ή όχι. Παρέχει επίσης επαρκή κριτήρια για τη λήψη αποφάσεως σε επίπεδο κράτους μέλους για το εάν απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου (ΕΠΚ) και ποιος εμπλέκεται στη διενέργεια της εκτίμησης αυτής. Στην αξιολόγηση της περατωθείσας ΕΠΚ θα θα πρέπει να παρέχονται στοιχεία προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη χορήγηση αδείας. Σε περιπτώσεις όπου η μετακίνηση ενδέχεται να επηρεάσει ένα άλλο κράτος μέλος, μια «κοινοτική διαδικασία» επιτρέπει στην Επιτροπή να διαβουλευθεί άλλα κράτη μέλη και τις σχετικές επιτροπές. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να επιβεβαιώσει, ακυρώσει ή τροποποιήσει την απόφαση εντός περιόδου έξι μηνών. Η πρόταση συμβαδίζει σε μεγάλο βαθμό με τους υφιστάμενους εθελοντικούς κώδικες ICES/EIFAC καθώς και τον Εθνικό Καναδικό Κώδικα σχετικά με τις εισαγωγές και μεταφορές υδρόβιων οργανισμών, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν σε σημαντικό βαθμό για την ανάπτυξη του κώδικα ICES. Δεν αποκλείει την εθελοντική εφαρμογή των κωδίκων ICES/EIFAC σε επίπεδο κράτους μέλους.

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 37 της Συνθήκης λαμβάνεται ως νομική βάση δεδομένης της ιδιαιτερότητας των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας και του στόχου της διατήρησης των έμβιων υδρόβιων πόρων στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα της αλιείας (άρθρα 1 παράγραφος 1 και 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) και στ) του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002[3]).

- **Αρχή της επικουρικότητας**

Εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας εφόσον η πρόταση δεν υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η παρούσα πρόταση εμπίπτει στο πεδίο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η οποία υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Ως εκ τούτου, δεν έχει εφαρμογή η αρχή της επικουρικότητας.

- **Αρχή της αναλογικότητας**

Η πρόταση πληροί την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους.

  - Ένα από τα ισχυρά μηνύματα που προέκυψαν από τη συνάντηση διαβούλευσης του Δεκεμβρίου 2003 ήταν η ανάγκη για την ύπαρξη αναλογικότητας καθώς και η ανάγκη διασφάλισης ότι η νέα νομοθεσία θα γίνει ευχάριστα δεκτή από τον κλάδο και δεν θα θεωρηθεί ως μια ακόμη αφόρητη νομοθετική επιβάρυνση. Αντί να ψάχνει για την απλούστερη λύση της απαγόρευσης όλων των χρήσεων των ξένων ειδών, η πρόταση επιδιώκει μια ισορροπία μεταξύ της περιβαλλοντικής προστασίας και των αναγκών του κλάδου της αλιείας.

  - Η πρόταση αντανακλά μία δίκαιη κατανομή της οικονομικής και διοικητικής επιβάρυνσης μεταξύ όλων των παραγόντων.

- **Επιλογή μέσων**

Η νομοθεσία προτείνεται υπό τη μορφή κανονισμού. Παρά το γεγονός ότι, καταρχήν, θα μπορούσε να προταθεί οδηγία, θεωρήθηκε ότι ενόψει της δυναμικής φύσεως του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας, υπάρχει κοινό συμφέρον για την πρόβλεψη λεπτομερών κανόνων υπό τη μορφή κανονισμού παρά για τη θέσπιση της υποχρέωσης επίτευξης ενός τελικού αποτελέσματος.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ

Ο κανονισμός μπορεί να έχει ορισμένες επιπτώσεις από απόψεως χρόνου προσωπικού για τη σύνταξη αιτήσεων για προβλεπόμενες μετακινήσεις ξένων ειδών και από απόψεως πόρων που απαιτούνται για τη διαβούλευση της ΕΤΟΕΑ και της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο όμως, αυτή είναι συνήθης εργασία για τις επιτροπές αυτές.

---

[3] ΕΕ L 358, 31.12.2002, σ. 59.

2006/0056 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής[4],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[5],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[6]

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης, οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

(2) Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί έναν ταχέως αναπτυσσόμενο κλάδο, στον οποίο εξερευνώνται καινοτομίες και νέες αγορές. Προκειμένου να προσαρμοστεί η παραγωγή στις συνθήκες της αγοράς, είναι σημαντική η διαφοροποίηση των ειδών που εκτρέφονται από τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας.

(3) Η υδατοκαλλιέργεια ωφελήθηκε από οικονομικής απόψεως από την εισαγωγή κατά το παρελθόν ξένων ειδών και από τη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών (π.χ., ιριδίζουσα πέστροφα, στρείδι του Ειρηνικού και σολομός) και ο στόχος της πολιτικής για το μέλλον είναι η μεγιστοποίηση του οφέλους που συνδέεται με τις εισαγωγές και μετατοπίσεις αποφεύγοντας ταυτόχρονα τις μεταβολές στα οικοσυστήματα, προλαμβάνοντας αρνητικές βιολογικές αλληλεπιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων των γενετικών αλλαγών, με αυτόχθονες πληθυσμούς και περιορίζοντας τη διασπορά μη στοχευόμενων ειδών και επιβλαβών επιπτώσεων σε φυσικά ενδιαιτήματα.

(4) Τα χωροκατακτητικά ξένα είδη έχουν αναγνωριστεί ως ένα από τα βασικά αίτια απώλειας της βιοποικιλομορφίας. Το άρθρο 8(η) της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα (ΣΒΠ), της οποίας η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος, απαιτεί από κάθε συμβαλλόμενο μέρος να προλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, την εισαγωγή των

---

4 ΕΕ C, , σ. .
5 ΕΕ C, , σ. .
6 ΕΕ C, , σ. .

ξένων εκείνων ειδών τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, να τα ελέγχει ή να τα εξαλείφει. Ιδίως, η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της ΣΒΠ ενέκρινε την απόφαση VI/23 σχετικά με τα ξένα είδη τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, το παράρτημα της οποίας καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη, εισαγωγή και άμβλυνση των επιπτώσεων των εν λόγω ξένων ειδών (βλ.: http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0).

(5) Η μετακίνηση ειδών εντός της φυσικής κατανομής τους σε περιοχές από τις οποίες απουσιάζουν σε τοπικό επίπεδο για ειδικούς βιο-γεωγραφικούς λόγους μπορεί επίσης να προκαλέσει κινδύνους για τα οικοσυστήματα τα οποία έχουν σταθεροποιηθεί στις περιοχές αυτές και θα πρέπει επίσης να καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό.

(6) Ως εκ τούτου, η Κοινότητα θα πρέπει να αναπτύξει το δικό της πλαίσιο για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του υδάτινου περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνδέονται με τη χρήση μη αυτοχθόνων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει διαδικασίες για την ανάλυση των εν δυνάμει κινδύνων, τη λήψη μέτρων που στηρίζονται στις αρχές της πρόληψης και της προφύλαξης και τη θέσπιση, εφόσον είναι αναγκαίο, σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να στηρίζονται στην εμπειρία που αποκτήθηκε από τα υφιστάμενα εθελοντικά πλαίσια, και ιδίως από τον κώδικα πρακτικής για τις εισαγωγές και μεταφορές θαλάσσιων οργανισμών του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) και τον κώδικα πρακτικής της Ευρωπαϊκής Συμβουλευτικής Επιτροπής για την Αλιεία Εσωτερικών Υδάτων (EIFAC) και το εγχειρίδιο διαδικασιών για την εξέταση της εισαγωγής και μεταφοράς θαλάσσιων οργανισμών και οργανισμών γλυκέων υδάτων.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας[7], την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων[8], την οδηγία 2006/XX/ΕΚ του Συμβουλίου για τις απαιτήσεις ζωικής υγείας για ζώα και προϊόντα υδατοκαλλιέργειας και για την πρόληψη και τον έλεγχο ορισμένων νόσων υδρόβιων ζώων[9] και την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων[10].

(8) Οι εν δυνάμει κίνδυνοι, οι οποίοι μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να αφορούν μεγάλη γεωγραφική κλίμακα, είναι εμφανέστεροι στην αρχή σε τοπικό επίπεδο. Τα χαρακτηριστικά του εκάστοτε τοπικού υδάτινου περιβαλλόντος σε ολόκληρη την Κοινότητα μπορούν να παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές και τα κράτη μέλη διαθέτουν την κατάλληλη γνώση, συστήματα παρακολούθησης και εμπειρία για την εκτίμηση

---

7 ΕΕ L 206, 22.7.1992, σ. 7.Οδηγία που τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284, 31.10.2003, σ. 1).

8 ΕΕ L 175, 5.7.1985, σ. 4. Οδηγία που τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από την οδηγία 2003/35/ΕΚ (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

9 ΕΕ (προστίθεται ο επίσημος αριθμός της οδηγίας του Συμβουλίου) (που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 23.8.2005, COM(2005) 362).

10 ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1.

και διαχείριση των κινδύνων που διατρέχει το εκάστοτε υδάτινο περιβάλλον που υπάγεται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους. Ως εκ τούτου, ενδείκνυται η εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό να υπάγεται καταρχήν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

(9) Εντούτοις, σε περιπτώσεις όπου οι κίνδυνοι δεν είναι αμελητέοι και μπορούν να επηρεάσουν άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να υπάρχει ένα κοινοτικό σύστημα διαβούλευσης των ενδιαφερομένων μερών και επικύρωσης των αδειών πριν τη χορήγησή τους από τα κράτη μέλη. Η Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία συστάθηκε βάσει του άρθρου 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002 για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής,[11] θα πρέπει να παρέχει τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις στη διαβούλευση αυτή ενώ η Συμβουλευτική Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας , η οποία συστάθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΟΚ[12] της Επιτροπής, θα πρέπει να παρουσιάζει τη γνώμη των παραγόντων του τομέα της υδατοκαλλιέργειας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Κεφάλαιο I
Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1
Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει ένα πλαίσιο που διέπει τις πρακτικές υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη για την εκτίμηση και ελαχιστοποίηση των εν δυνάμει επιπτώσεών τους στο υδάτινο περιβάλλον και, με τον τρόπο αυτό, για τη συμβολή στην αειφόρο ανάπτυξη του κλάδου.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εισαγωγή ξένων ειδών και στη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην υδατοκαλλιέργεια στο έδαφος της Κοινότητας.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε μετατοπίσεις υδρόβιων οργανισμών εντός ενός κράτους μέλους, εκτός από:

   (α) μετατοπίσεις προς, από ή μεταξύ μη ευρωπαϊκών εδαφών ενός κράτους μέλους·

[11] ΕΕ L 358, 31.12.2002, σ. 59.
[12] ΕΕ L 187, 20.7.1999, σ. 70.

(β) μετατοπίσεις οι οποίες πραγματοποιούνται μεταξύ υδάτων σε διάφορες οικολογικές περιοχές, όπως ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων[13], και

(γ) περιπτώσεις όπου, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, υπάρχουν λόγοι πρόβλεψης περιβαλλοντικών απειλών λόγω της μετατόπισης.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν την εφαρμογή και σε άλλες περιπτώσεις του παρόντος κανονισμού και σε μετατοπίσεις εντός του εδάφους τους.

4. Ο παρών κανονισμός καλύπτει όλες τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία κρατών μελών άσχετα από το μέγεθός τους ή τα χαρακτηριστικά ή τα είδη των εκτρεφόμενων υδρόβιων οργανισμών. Καλύπτει την υδατοκαλλιέργεια η οποία χρησιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή υδάτινου μέσου.

5. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη διατήρηση διακοσμητικών υδρόβιων ζώων ή καλλωπιστικών φυτών σε καταστήματα πώλησης ζώων συντροφιάς, κήπους ή ενυδρεία, χωρίς οποιαδήποτε άμεση επαφή με φυσικά ύδατα στην Κοινότητα, ή σε εγκαταστάσεις οι οποίες είναι εξοπλισμένες με συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων που πληρούν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

(1) «Υδατοκαλλιέργεια» σημαίνει την εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με τη χρήση τεχνικών που έχουν σχεδιαστεί με στόχο την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέραν της φυσικής ικανότητας του περιβάλλοντος, με τους οργανισμούς να αποτελούν περιουσιακό στοιχείο φυσικού ή νομικού προσώπου καθόλη τη διάρκεια εκτροφής ή καλλιέργειας, μέχρι και τη συγκόμιση.

(2) «Ανοιχτή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας» σημαίνει εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου που δεν διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με αδιαπέραστα φράγματα που να εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ειδών ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και στη συνέχεια να αναπαραχθεί.

(3) «Κλειστή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας» σημαίνει εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου το οποίο διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με αδιαπέραστα φράγματα που εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ειδών ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και, στη συνέχεια, να αναπαραχθεί.

---

[13] ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1.

(4) «Υδρόβιοι οργανισμοί» σημαίνει οποιοδήποτε υδρόβιο ον το οποίο ανήκει στα βασίλεια Animalia, Plantae και Protista, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε τμήματος, γαμετών, σπορίων, αυγών ή πολλαπλασιαστικών μονάδων των ατόμων τους τα οποία θα μπορούσαν να επιζήσουν και, στη συνέχεια, να αναπαραχθούν.

(5) «Πολυπλοειδείς οργανισμοί» σημαίνει οποιονδήποτε υδρόβιο οργανισμό, στον οποίο ο αριθμός των χρωμοσωμάτων στα κύτταρα έχει μεταβληθεί με τεχνικές χειρισμού των κυττάρων.

(6) «Ξένο είδος» σημαίνει:

(α) είδος, υποείδος ή κατώτερη ταξινομική βαθμίδα υδρόβιου οργανισμού που απαντά εκτός της γνωστής φυσικής κατανομής του και της περιοχής της εν δυνάμει διασποράς του εξαιτίας εκούσιας ή τυχαίας εισαγωγής από τον άνθρωπο·

(β) πολυπλοειδείς οργανισμούς, άσχετα από τη φυσική κατανομή τους ή την εν δυνάμει διασπορά τους·

(7) «Απόν σε τοπικό επίπεδο είδος» σημαίνει είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού το οποίο απουσιάζει σε τοπικό επίπεδο από μια ζώνη εντός της φυσικής περιοχής κατανομής του για βιογεωγραφικούς λόγους·

(8) «Μη στοχευόμενο είδος» σημαίνει οποιοδήποτε είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμοί που μετακινείται τυχαία μαζί με υδρόβιο οργανισμό ο οποίος εισάγεται ή μετατοπίζεται.

(9) «Μετακίνηση» σημαίνει εισαγωγή ή/και μετατόπιση.

(10) «Εισαγωγή» σημαίνει τη διαδικασία με την οποία ένα ξένο είδος μετακινείται εκ προθέσεως προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια.

(11) «Μετατόπιση» σημαίνει τη διαδικασία με την οποία ένας υδρόβιος οργανισμός μετακινείται εκ προθέσεως εντός της φυσικής ζώνης κατανομής του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια σε μία περιοχή στην οποία δεν υπήρχε προηγουμένως εξαιτίας βιογεωγραφικών λόγων.

(12) «Πειραματική απελευθέρωση» σημαίνει την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε περιορισμένη κλίμακα για την εκτίμηση της οικολογικής αλληλεπίδρασης με αυτόχθονα είδη και ενδιαιτήματα με στόχο τη δοκιμή υποθέσεων εκτίμησης κινδύνου.

(13) «Αιτών» σημαίνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα που προτείνει τη διενέργεια της εισαγωγής ή μετατόπισης υδρόβιου οργανισμού.

(14) «Απομόνωση» σημαίνει τη διαδικασία με την οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοιδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρηθούν σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον.

(15) «Εγκατάσταση απομόνωσης» σημαίνει εγκατάσταση στην οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοιδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρηθούν σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον.

(16) «Συνήθης μετακίνηση» σημαίνει τη μετακίνηση από μια γνωστή πηγή υδρόβιων οργανισμών που έχουν ταξινομηθεί ως χαμηλού κινδύνου, μετά από μακρά εμπειρία σε ένα κράτος μέλος, η οποία δεν παρουσιάζει αρνητικές οικολογικές επιπτώσεις και δεν ενδέχεται να επηρεάσει άλλα κράτη μέλη.

(17) «Μη συνήθης μετακίνηση» σημαίνει οποιαδήποτε μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών η οποία δεν πληροί τα κριτήρια της συνήθους μετακίνησης.

(18) «Κράτος μέλος υποδοχής» σημαίνει το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος.

(19) «Κράτος μέλος αποστολής» σημαίνει το κράτος μέλος, από το έδαφος του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος.

Κεφάλαιο ΙΙ
Γενικές υποχρεώσεις των κρατών μελών

Άρθρο 4
Μέτρα για την αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη λήψη όλων των κατάλληλων μέτρων για την αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα, και ιδίως στα είδη, ενδιαιτήματα και λειτουργίες του οικοσυστήματος, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από την εισαγωγή ή μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών και μη στοχευόμενων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια και από τη διασπορά των ειδών αυτών στη φύση.

Άρθρο 5
Λήψη αποφάσεων και συμβουλευτικά όργανα

Τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού («αρμόδια αρχή»). Κάθε αρμόδια αρχή διορίζει συμβουλευτική επιτροπή προκειμένου να τη βοηθήσει στο έργο της, η οποία περιλαμβάνει κατάλληλους εμπειρογνώμονες στον τομέα της βιολογίας και οικολογίας («συμβουλευτική επιτροπή»).

Κεφάλαιο ΙΙΙ
Άδειες

Άρθρο 6
Άδειες

1. Οποιοσδήποτε επιθυμεί να πραγματοποιήσει εισαγωγή ή μετατόπιση υδρόβιου οργανισμού, ζητεί άδεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής. Αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται για πολλαπλές μετακινήσεις που πραγματοποιούνται εντός περιόδου μέχρι πέντε ετών.

2. Μαζί με την αίτηση, ο αιτών υποβάλλει τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι. Η συμβουλευτική επιτροπή εκφράζει γνώμη σχετικά με το εάν η αίτηση περιέχει όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες και εάν είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτή, και ενημερώνει την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 7
Τύπος της προτεινόμενης μετακίνησης

Η συμβουλευτική επιτροπή εκφράζει τη γνώμη της σχετικά με το εάν η προτεινόμενη μετακίνηση αποτελεί συνήθη μετακίνηση ή μη συνήθη μετακίνηση και εάν, πριν από τη μετακίνηση, πρέπει να υπάρξει απομόνωση ή πειραματική απελευθέρωση και ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 8
Συνήθης μετακίνηση

Στην περίπτωση συνήθων μετακινήσεων, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει άδεια η οποία να προβλέπει, κατά περίπτωση, την απαίτηση για απομόνωση ή πειραματική απελευθέρωση όπως ορίζεται στα κεφάλαια IV και V.

Άρθρο 9
Μη συνήθης μετακίνηση

1. Στην περίπτωση μη συνήθων μετακινήσεων, πραγματοποιείται εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου όπως περιγράφεται στο παράρτημα ΙΙ. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν υπεύθυνος για τη διεξαγωγή της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου είναι ο αιτών ή ένας ανεξάρτητος οργανισμός και σχετικά με το ποιος επιβαρύνεται με το σχετικό κόστος.

2. Βάσει της εκτίμησης περιβαλλοντικού κινδύνου, η συμβουλευτική επιτροπή εκφράζει τη γνώμη της σχετικά με τον κίνδυνο στην αρμόδια αρχή χρησιμοποιώντας το έντυπο συνοπτικής έκθεσης που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ, μέρος 3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος είναι χαμηλός, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει άδεια χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις.

3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με την προτεινόμενη μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών είναι υψηλού ή μεσαίου βαθμού, εξετάζει την αίτηση σε διαβούλευση με τον αιτούντα προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίστανται διαδικασίες άμβλυνσης του κινδύνου ή εάν διατίθενται τεχνολογίες για τη μείωση του επιπέδου του κινδύνου προκειμένου να καταστεί χαμηλό. Η συμβουλευτική επιτροπή διαβιβάζει τα αποτελέσματα της εκτίμησής της στην αρμόδια αρχή, προσδιορίζοντας λεπτομερώς το επίπεδο του κινδύνου καθώς και τους λόγους για οποιαδήποτε μείωση του κινδύνου υπό τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙ μέρος 3.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εκδίδει άδειες για μη συνήθεις μετακινήσεις μόνο σε περιπτώσεις όπου η εκτίμηση του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε μέτρων άμβλυνσης, παρουσιάζουν χαμηλό κίνδυνο για το περιβάλλον. Οποιαδήποτε απόρριψη αδείας πρέπει να δικαιολογείται επιστημονικά.

Άρθρο 10
Προθεσμία για τη λήψη απόφασης

1. Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως σχετικά με την απόφαση έκδοσης ή απόρριψης άδειας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και, οπωσδήποτε, εντός ενός έτους από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

2. Τα κράτη μέλη, τα οποία έχουν υπογράψει τη σύμβαση ICES, μπορούν να ζητήσουν την επανεξέταση των αιτήσεων και των εκτιμήσεων κινδύνου σχετικά με θαλάσσιους οργανισμούς από το ICES πριν από την έκδοση γνώμης από τη συμβουλευτική επιτροπή. Στις περιπτώσεις αυτές, προβλέπεται πρόσθετη περίοδος έξι μηνών.

Άρθρο 11
Μετακινήσεις που επηρεάζουν άλλα κράτη μέλη

1. Στην περίπτωση που οι εν δυνάμει ή γνωστές περιβαλλοντικές επιπτώσεις μιας προτεινόμενης μετακίνησης οργανισμού ενδέχεται να επηρεάσουν άλλα κράτη μέλη, η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στο οικείο κράτος μέλος ή μέλη και στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει άδεια διαβιβάζοντας σχέδιο απόφασης, το οποίο συνοδεύεται από αιτιολογική έκθεση και σύνοψη της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα ΙΙ μέρος 3.

2. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης, τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν γραπτά σχόλια στην Επιτροπή.

3. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης, η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία συστάθηκε βάσει του άρθρου 33 του κανονισμού 2371/2002 και της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΟΚ[14], επιβεβαιώνει, ακυρώνει ή τροποποιεί την πρόταση απόφασης για τη χορήγηση άδειας.

4. Εντός 30 ημερών από την ημερομηνία της απόφασης της Επιτροπής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την εν λόγω απόφαση στο Συμβούλιο. Εντός επιπρόσθετης περιόδου 30 ημερών, το Συμβούλιο, ενεργώντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση.

Άρθρο 12
Ανάκληση αδείας

Οποιαδήποτε χρονική στιγμή, η αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλέσει την άδεια εφόσον συμβούν απρόβλεπτα γεγονότα με αρνητικές επιπτώσεις για το περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς.

[14] ΕΕ L 187, 20/7/1999, σ. 70, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2004/864/ΕΚ (ΕΕ L 370, 17/12/2004, σ. 91.

Κεφάλαιο IV
Όροι εισαγωγής μετά την έκδοση αδείας

Άρθρο 13
Συμμόρφωση προς άλλες κοινοτικές διατάξεις

Μετά την έκδοση αδείας βάσει του παρόντος κανονισμού, η εισαγωγή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον εφόσον έχουν ληφθεί άλλες άδειες που απαιτούνται βάσει του κοινοτικού δικαίου και εφόσον έχουν τηρηθεί οι άλλοι όροι που προβλέπονται βάσει των κοινοτικών κανόνων, ιδίως δε:

(α) οι όροι υγείας των ζώων που ορίζονται στην οδηγία του Συμβουλίου 2006/XX/ΕΚ[15]

(β) οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας[16].

Άρθρο 14
Απελευθέρωση σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας σε περίπτωση συνήθων εισαγωγών

Στην περίπτωση συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας επιτρέπεται κανονικά χωρίς απομόνωση, εκτός εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει διαφορετικά με βάση συγκεκριμένες γνωμοδοτήσεις της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 15
Απελευθέρωση σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών

1. Στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές και κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας υπόκειται στους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

2. Οι υδρόβιοι οργανισμοί τοποθετούνται σε καθορισμένη εγκατάσταση απομόνωσης εντός του εδάφους της Κοινότητας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙΙ με σκοπό τη σύσταση γεννητόρων.

3. Η εγκατάσταση απομόνωσης μπορεί να βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος υποδοχής, υπό τον όρο ότι όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συμφωνούν ότι η επιλογή αυτή συμπεριλήφθηκε στην εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου βάσει του άρθρου 9.

---

15 Βλ. υποσημείωση 9.
16 ΕΕ L 169, 10.7.2000, σ. 1.

4. Μόνο απόγονοι των εισαγόμενων υδρόβιων οργανισμών μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας του κράτους μέλους υποδοχής, εκτός εάν οι εν λόγω οργανισμοί παρουσιάζουν πλήρη αναπαραγωγική στειρότητα και υπό τον όρο ότι δεν διαπιστώνονται κατά τη διάρκεια της απομόνωσης μη στοχευόμενα είδη.

Άρθρο 16
Πειραματική απελευθέρωση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας

Η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτά συστήματα υδατοκαλλιέργειας, να πραγματοποιηθεί αρχική πειραματική απελευθέρωση η οποία να υπόκειται σε συγκεκριμένα μέτρα περιορισμού και πρόληψης βάσει των συμβουλών και των συστάσεων της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 17
Σχέδια έκτακτης ανάγκης

Για όλες τις μη συνήθεις εισαγωγές και πειραματικές απελευθερώσεις, η συμβουλευτική επιτροπή, σε διαβούλευση με τον αιτούντα, καταρτίζει σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα οποία περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την απομάκρυνση των εισαχθέντων ειδών από το περιβάλλον, ή τη μείωση της πυκνότητάς τους, σε περίπτωση απρόβλεπτων γεγονότων με αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Στην περίπτωση που συμβεί τέτοιο γεγονός, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης εφαρμόζονται άμεσα και ανακαλείται η άδεια σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 18
Παρακολούθηση

1. Τα ξένα είδη παρακολουθούνται μετά την απελευθέρωσή τους για περίοδο δύο ετών ή κατά τη διάρκεια ενός πλήρους αναπαραγωγικού κύκλου, οποιαδήποτε περίοδος από τις δύο είναι μεγαλύτερη, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν προβλέφθηκαν επακριβώς οι επιπτώσεις ή εάν υπάρχουν πρόσθετες ή διαφορετικές επιπτώσεις. Ιδιαίτερα, μελετάται το επίπεδο διασποράς ή περιορισμού των ειδών. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν ο αιτών διαθέτει επαρκή εμπειρία ή εάν ένας άλλος οργανισμός πρέπει να διενεργήσει την παρακολούθηση.

2. Σύμφωνα με τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει μεγαλύτερες περιόδους παρακολούθησης προκειμένου να εκτιμήσει οποιεσδήποτε ενδεχόμενες μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο οικοσύστημα , οι οποίες δεν είναι εύκολα ανιχνεύσιμες κατά τη διάρκεια της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Η συμβουλευτική επιτροπή αξιολογεί τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης και σημειώνει ιδιαίτερα οποιοδήποτε γεγονός το οποίο δεν έχει προβλεφθεί ορθά στην εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης αυτής διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή, η οποία καταχωρεί περίληψη των αποτελεσμάτων στο εθνικό μητρώο που θεσπίζεται βάσει του άρθρου 23.

Κεφάλαιο V
Όροι για τη διενέργεια μετατοπίσεων μετά την έκδοση αδείας

Άρθρο 19
Συμμόρφωση με άλλες κοινοτικές διατάξεις

Μετά την έκδοση αδείας βάσει του παρόντος κανονισμού, η μετατόπιση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον εφόσον έχουν ληφθεί άλλες άδειες που απαιτούνται βάσει του κοινοτικού δικαίου και εφόσον έχουν τηρηθεί οι άλλοι όροι που προβλέπονται βάσει των κοινοτικών κανόνων, ιδίως δε:

(α) οι όροι υγείας των ζώων που ορίζονται στην οδηγία του Συμβουλίου 2006/XX/ΕΚ[17]

(β) οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ[18].

Άρθρο 20
Μη συνήθης μετατόπιση

Στην περίπτωση μη συνήθων μετατοπίσεων σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει να διενεργηθεί, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών, μια αρχική πειραματική απελευθέρωση με ειδικά μέτρα περιορισμού και πρόληψης που στηρίζονται στις συμβουλές και συστάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 21
Απομόνωση

Το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και κατόπιν εγκρίσεως της Επιτροπής, να ζητήσει τη διενέργεια απομόνωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3 και 4, πριν την απελευθέρωση ειδών από μη συνήθεις μετατοπίσεις σε ανοικτές ή κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας. Στην αίτηση για την έγκριση της Επιτροπής αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους απαιτείται η απομόνωση. Η Επιτροπή απαντά στις αιτήσεις αυτές εντός 30 ημερών.

Άρθρο 22
Παρακολούθηση, μετά τη μετατόπιση

Μετά από μη συνήθη μετατόπιση, τα είδη παρακολουθούνται σύμφωνα με το άρθρο 18.

---

[17] Βλ. υποσημείωση 9.
[18] Βλ. υποσημείωση 15.

Κεφάλαιο VI
Μητρώο

Άρθρο 23
Μητρώο

Τα κράτη μέλη τηρούν μητρώο εισαγωγών και μετατοπίσεων που περιέχει ιστορικά στοιχεία για όλες τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν και για όλη τη σχετική τεκμηρίωση που συγκεντρώθηκε πριν την έκδοση αδείας και κατά τη διάρκεια της περιόδου παρακολούθησης.

Το μητρώο διατίθεται στο κοινό σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες[19].

Κεφάλαιο VII
Τελικές διατάξεις

Άρθρο 24
Προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II και III που είναι αναγκαίες προκειμένου να προσαρμοστούν στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002[20].

Άρθρο 25
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

---

19 ΕΕ L 41, 14.02.2003, σ. 26.
20 Βλ. υποσημείωση 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Αίτηση

(Συμπληρώνεται από τον αιτούντα)

Όπου είναι δυνατόν, οι πληροφορίες πρέπει να υποστηρίζονται από παραπομπές σε επιστημονικά συγγράμματα και από στοιχεία προσωπικής επικοινωνίας με επιστημονικές αρχές και εμπειρογνώμονες στον τομέα της αλιείας. Οι μη λεπτομερείς αιτήσεις μπορούν να επιστραφούν στον αιτούντα για πρόσθετες πληροφορίες, γεγονός που θα επιφέρει καθυστέρηση στην αξιολόγηση της πρότασης.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, στην περίπτωση που μια αίτηση αναφέρεται σε προτεινόμενη μετατόπιση και όχι σε εισαγωγή, οι όροι εισαγωγή/εισαχθέν αντικαθίστανται από τους όρους μετατόπιση/μετατοπισθέν.

Α) Περίληψη:

Υποβολή σύντομης περίληψης του εγγράφου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της πρότασης, των ενδεχόμενων επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη και τα ενδιαιτήματά τους και των μέτρων άμβλυνσης για την ελαχιστοποίηση των ενδεχόμενων επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη.

Β) Εισαγωγή

1) Ονομασία (κοινή και επιστημονική) του οργανισμού που προτείνεται για εισαγωγή ή μετατόπιση, προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, το γένος, είδος, υποείδος ή χαμηλότερη ταξινομική βαθμίδα,.

2) Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που το διακρίνουν από άλλους οργανισμούς. Επισυνάψτε επιστημονικό σχέδιο ή φωτογραφία.

3) Περιγράψτε το ιστορικό στην υδατοκαλλιέργεια, βελτίωση ή άλλες εισαγωγές (κατά περίπτωση).

4) Περιγράψτε τους στόχους και αιτιολογείστε την προτεινόμενη εισαγωγή, εξηγώντας το λόγο για τον οποίο οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη χρήση αυτόχθονος είδους.

5) Ποιες εναλλακτικές στρατηγικές έχουν εξετασθεί προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της πρότασης; Ποιες είναι οι επιπτώσεις εάν επιλεγεί η λύση "να μη γίνει τίποτα";

6) Ποια είναι η γεωγραφική περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής; Επισυνάψτε χάρτη.

7) Περιγράψτε τους αριθμούς των οργανισμών των οποίων προτείνεται η εισαγωγή (αρχικό στάδιο, τελικό στάδιο). Μπορεί το σχέδιο να αναλυθεί σε διάφορα υποστοιχεία; Εάν ναι, πόσοι οργανισμοί εμπλέκονται σε κάθε υποστοιχείο;

8) Περιγράψτε την(τις) πηγή(ές) του υλικού (εγκατάσταση) και γενετικού υλικού (εφόσον είναι γνωστές)..

Γ) Πληροφορίες για τον κύκλο ζωής των προς εισαγωγή ειδών – για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής

1) Περιγράψτε την κατανομή των αυτόχθονων ειδών και τις αλλαγές κατανομής εξαιτίας των εισαγωγών.

2) Αναφέρατε τους τόπους στους οποίους το είδος εισήχθη κατά το παρελθόν και περιγράψτε τις οικολογικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην περιοχή υποδοχής (θηρευτής, θήραμα, ανταγωνιστής ή/και διαρθρωτικά/λειτουργικά στοιχεία του ενδιαιτήματος).

3) Ποιοι παράγοντες περιορίζουν το είδος στη φυσική κατανομή του.

4) Περιγράψτε τις φυσιολογικές ανοχές (ποιότητα ύδατος, θερμοκρασία, οξυγόνο και αλατότητα) καθώς και κάθε στάδιο του κύκλου ζωής (πρώιμο στάδιο, στάδιο ενηλικίωσης και αναπαραγωγικό στάδιο).

5) Περιγράψτε τις προτιμήσεις και ανοχές ενδιαιτήματος για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.

6) Περιγράψτε την αναπαραγωγική βιολογία.

7) Περιγράψτε τη μεταναστευτική συμπεριφορά.

8) Περιγράψτε τις προτιμήσεις διατροφής για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.

9) Περιγράψτε το ρυθμό ανάπτυξης και τη διάρκεια ζωής (καθώς και την περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής, εφόσον είναι γνωστή).

10) Περιγράψτε τους γνωστούς παθογόνους οργανισμούς και παράσιτα του είδους ή του υλικού.

11) Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά συμπεριφοράς (κοινωνικά, χωρικά, επιθετικότητας).

Δ) Αλληλεπίδραση με αυτόχθονα είδη

1) Ποιες είναι οι δυνατότητες για επιβίωση και εγκατάσταση του εισαχθέντος οργανισμού εάν διαφύγει; (η ερώτηση αυτή αφορά τις μετακινήσεις σε ανοικτές και κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.)

2) Ποιο (ποια) ενδιαίτημα(τα) είναι πιθανόν να καταλάβει το εισαχθέν είδος στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής; θα προκληθεί επικάλυψη με οποιοδήποτε απειλούμενο ή διατρέχον κίνδυνο είδος; (προσδιορίστε εάν η προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής περιλαμβάνει επίσης όμορα ύδατα).

3) Με ποια αυτόχθονα είδη θα υπάρξει επικάλυψη της περιοχής διαβίωσης; Υπάρχουν αχρησιμοποίητοι οικολογικοί πόροι από τους οποίους θα μπορούσε να επωφεληθεί το είδος;

4) Τι θα τρώνε οι εισαγόμενοι οργανισμοί στο περιβάλλον υποδοχής;

5) Η θηρευτική αυτή δραστηριότητα θα προκαλέσει οποιεσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα υποδοχής.

6) Θα επιζήσουν και θα αναπαραχθούν επιτυχώς οι εισαγόμενοι οργανισμοί στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής ή θα απαιτείται ετήσιος εμπλουτισμός; (η ερώτηση αυτή ισχύει για είδη που δεν πρόκειται να εισαχθούν σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας).

7) Οι εισαγόμενοι οργανισμοί θα υβριδιοποιηθούν με αυτόχθονα είδη; Είναι δυνατή η τοπική εξαφάνιση οποιωνδήποτε αυτοχθόνων ειδών ή υλικού εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής; Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις των εισαγόμενων οργανισμών στην αναπαραγωγική συμπεριφορά και στους τόπους αναπαραγωγής των τοπικών ειδών;

8) Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις στο ενδιαίτημα ή στην ποιότητα του ύδατος εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής;

Ε) Περιβάλλον υποδοχής και όμορα ύδατα

1) Δώστε φυσικές πληροφορίες για το περιβάλλον υποδοχής και τα όμορα ύδατα, όπως είναι οι εποχικές θερμοκρασίες ύδατος, η αλατότητα και η θολότητα, το διαλυμένο οξυγόνο, το pH, οι θρεπτικές ουσίες και τα μέταλλα. Οι παράμετροι αυτοί ταιριάζουν με τις ανοχές/προτιμήσεις του προς εισαγωγή είδους καθώς και για τις απαιτούμενες συνθήκες αναπαραγωγής;

2) Αναφέρατε τη σύνθεση των ειδών (βασικά υδρόβια σπονδυλωτά, ασπόνδυλα και φυτά) των υδάτων υποδοχής.

3) Δώστε πληροφορίες του ενδιαιτήματος της περιοχής εισαγωγής, συμπεριλαμβανομένων των ομόρων υδάτων, και προσδιορίστε το κρίσιμο ενδιαίτημα. Ποιες από τις παραμέτρους αυτές ταιριάζουν στις ανοχές/προτιμήσεις των προς εισαγωγή οργανισμών; Μπορούν οι εισαγόμενοι οργανισμοί να παρενοχλήσουν οποιοδήποτε από τα περιγραφέντα ενδιαιτήματα;

4) Περιγράψτε τα φυσικά ή τεχνητά εμπόδια, τα οποία θα πρέπει να παρεμποδίσουν τη μετακίνηση των εισαγόμενων οργανισμών σε παρακείμενα ύδατα.

ΣΤ) Παρακολούθηση

Περιγράψτε τα σχέδια για επακόλουθες αξιολογήσεις της επιτυχίας των προτεινόμενων για εισαγωγή ειδών και τον τρόπο εκτίμησης οποιωνδήποτε αρνητικών επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη ή στα ενδιαιτήματά τους.

Ζ) Σχέδιο διαχείρισης

1) Περιγράψτε το σχέδιο διαχείρισης για την προτεινόμενη εισαγωγή. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει, χωρίς ωστόσο να περιορίζεται, τις ακόλουθες πληροφορίες:

   (α) μέτρα που λήφθηκαν προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κανένα άλλο είδος (μη-στοχευόμενο είδος) δεν συνοδεύει το φορτίο·

(β) ποιος θα επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει τους προτεινόμενους οργανισμούς και υπό ποίους όρους;

(γ) θα υπάρξει προ-εμπορική φάση για την προτεινόμενη εισαγωγή;

(δ) περιγραφή του σχεδίου διασφάλισης της ποιότητας για την πρόταση, και

(ε) άλλες νομοθετικές απαιτήσεις που πρέπει να τηρηθούν.

2) Περιγραφή των χημικών, βιοφυσικών μέτρων και μέτρων διαχείρισης που λαμβάνονται για την πρόληψη της τυχαίας διαφυγής του οργανισμού και των μη στοχευόμενων ειδών προς μη στοχευόμενα οικοσυστήματα υποδοχής καθώς και την εγκατάστασή τους σε αυτά. Δώστε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την πηγή υδάτων, τον προορισμό των υγρών αποβλήτων, οποιαδήποτε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων, γειτνίαση με υπονόμους βρόχινου ύδατος, έλεγχο θηρευτών, ασφάλεια της εγκατάστασης και μέτρα για την πρόληψη της διαφυγής, εφόσον απαιτούνται.

3) Περιγράψτε τα σχέδια έκτακτης ανάγκης που πρέπει να εφαρμοστούν στην περίπτωση ακούσιας, τυχαίας ή μη εγκεκριμένης απελευθέρωσης των οργανισμών από εγκαταστάσεις εκτροφής και εκκόλαψης, ή τυχαίας και μη αναμενόμενης επέκτασης της ζώνης αποικισμού τους μετά την απελευθέρωση.

4) Εάν η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο τη δημιουργία τύπου αλιείας, δώστε στοιχεία σχετικά με το στόχο του τύπου αυτού αλιείας. Ποιος θα ωφεληθεί από τον τύπο αυτό αλιείας; Δώστε στοιχεία για το σχέδιο διαχείρισης και, κατά περίπτωση, για τις αλλαγές στα σχέδια διαχείρισης των ειδών τα οποία θα υποστούν επιπτώσεις.

Η) Δεδομένα σχετικά με την επιχείρηση

1) Σημειώστε το όνομα του ιδιοκτήτη ή/και της εταιρείας, τον αριθμό άδειας υδατοκαλλιέργειας και την άδεια της επιχείρησης (κατά περίπτωση), ή το όνομα του κυβερνητικού οργανισμού ή υπηρεσίας καθώς και το όνομα του αρμόδιου για πληροφορίες μαζί με αριθμό τηλεφώνου, τηλεομοιοτυπίας και ηλεκτρονική διεύθυνση.

2) Δώστε στοιχεία σχετικά με την οικονομική βιωσιμότητα του προτεινόμενου σχεδίου.

Ι) Στοιχεία αναφοράς

1) Δώστε λεπτομερή βιβλιογραφία σχετικά με όλα τα σχετικά στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση.

2) Παραθέστε κατάλογο ονομάτων, μαζί με τις διευθύνσεις, των επιστημονικών αρχών και των εμπειρογνωμόνων στον τομέα της αλιείας από τους οποίους ζητήθηκαν συμβουλές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Διαδικασίες και ελάχιστα στοιχεία που πρέπει να εξετάζονται κατά την εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου

Για την εκτίμηση των κινδύνων που έχουν σχέση με την εισαγωγή ή μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών, είναι αναγκαίο να εκτιμάται η πιθανότητα εγκατάστασης των οργανισμών αυτών καθώς και οι συνέπειες της εν λόγω εγκατάστασης.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάζονται οι βασικές περιβαλλοντικές συνιστώσες. Η διαδικασία εφαρμόζει μια τυποποιημένη προσέγγιση για την εκτίμηση του κινδύνου γενετικών και οικολογικών επιπτώσεων καθώς επίσης και της πιθανότητας εισαγωγής μη στοχευόμενου είδους, το οποίο θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στα αυτόχθονα είδη των προτεινόμενων υδάτων υποδοχής.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξέτασης, δεν δίδεται έμφαση στη βαθμολογία αλλά στις λεπτομερείς βιολογικές και άλλες σχετικές ενημερωτικές δηλώσεις οι οποίες δικαιολογούν τη βαθμολογία. Στην περίπτωση επιστημονικής αβεβαιότητας, θα πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της πρόληψης.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, στην περίπτωση που μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι “εισαγωγή/εισαχθέν” αντικαθίσταται από τους όρους “μετατόπιση/μετατοπισθέν”.

ΜΕΡΟΣ Ι – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΕΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Πρώτο βήμα 1: Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Γεγονός	**Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Στην περίπτωση κλειστών συστημάτων υδατοκαλλιέργειας, το εισαχθέν ή μετατοπισθέν είδος διαφεύγει στο εγγύς περιβάλλον.			
Το εισαχθέν ή μετατοπισθέν είδος, το οποίο διέφυγε ή διεσπάρη, αποικίζει με επιτυχία και διατηρεί πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής εκτός ελέγχου της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.			
Το εισαχθέν είδος ή το μετατοπισθέν, διαφυγόν ή διασπαρέν είδος εξαπλώνεται πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.			
Τελική βαθμολογία[3]			

(1) Υ= Υψηλή, Μ= Μεσαία, Χ= Χαμηλή

(2) ΠΒ= Πολύ βέβαιη, ΛΒ= Εύλογα βέβαιη, ΛΑ= Εύλογα αβέβαιη, ΠΑ= Πολύ αβέβαιη

(3) Η τελική βαθμολογία της **πιθανότητας εγκατάστασης και διασποράς** λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία (επί παραδείγματι, **Υψηλή** και **Χαμηλή** βαθμολογία για τα ανωτέρω στοιχεία θα έχει ως αποτέλεσμα τελική **Χαμηλή** βαθμολογία). Πρέπει να συμβούν και τα δύο γεγονότα – πιθανότητα για τον οργανισμό να αποικίσει επιτυχώς και να διατηρήσει πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής (είτε πρόκειται για απομονωμένο περιβάλλον, όπως είναι μια εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας, είτε φυσικό ενδιαίτημα) και δυνατότητα διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής (που εκτιμάται ανωτέρω) –προκειμένου να υπάρξει εγκατάσταση πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.

Η τελική βαθμολογία για το επίπεδο Βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το **Χαμηλότερο** επίπεδο βεβαιότητας (π.χ. **Πολύ Βέβαιη** και **Εύλογα Βέβαιη** βαθμολογία θα είχε ως αποτέλεσμα τελική βαθμολογία **Εύλογα Βέβαιη**)

(4) Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

Φάση 2: Συνέπειες της εγκατάστασης και διασποράς

Γεγονός	**Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Γενετική ανάμειξη με τοπικούς πληθυσμούς που οδηγεί σε απώλεια της γενετικής ποικιλομορφίας.			
Ανταγωνισμός (τροφή, χώρος) ή θηρευτική δραστηριότητα σε αυτόχθονες πληθυσμούς που οδηγεί στην εξάλειψή τους.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής φύσεως			
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται ακόμη και μετά την απομάκρυνση των εισαχθέντων ειδών.			
Τελική βαθμολογία[1]			

(1) Η τελική βαθμολογία για τις συνέπειες εγκατάστασης και διασποράς λαμβάνουν την αξία του στοιχείου (μεμονωμένη πιθανότητα) με την υψηλότερη βαθμολογία και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο Βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

(2) Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

Φάση 3 Πιθανότητα κινδύνου σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2:

Συνιστώσα	**Πιθανότητα κινδύνου (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία της συνολικής πιθανότητας κινδύνου[1]			

(1) Η τελική κατηγοριοποίηση της πιθανότητας κινδύνου λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες όταν δεν υπάρχει πιθανότητα αύξησης μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλ. εάν ο κίνδυνος εγκατάστασης και διάδοσης είναι υψηλός και ο κίνδυνος οικολογικών συνεπειών είναι μέσος, η τελική βαθμολογία λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες, η οποία είναι υψηλή. Όταν υπάρχει πιθανότητα αύξησης μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλ. μείγμα υψηλής και χαμηλής) η τελική τιμή είναι μεσαία.

(2) Ο αξιολογητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης αυτής θα πρέπει να εκφράζεται ως:

Υψηλή = Εισαγωγή που προκαλεί σημαντικές ανησυχίες (απαιτούνται σημαντικά μέτρα άμβλυνσης). Ενδείκνυται να απορρίπτεται η πρόταση, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυνσης για τη μείωση του κινδύνου σε «χαμηλό» επίπεδο.

Μεσαία = Εισαγωγή που προκαλεί μέτριες ανησυχίες. Ενδείκνυται να απορρίπτεται η πρόταση, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυνσης για τη μείωση του κινδύνου σε «χαμηλό» επίπεδο.

Χαμηλή = Εισαγωγή που προκαλεί αμελητέα ανησυχία. Ενδείκνυται η έγκριση της πρότασης. Δεν χρειάζονται μέτρα άμβλυνσης.

Η πρόταση μπορεί να εγκριθεί ως έχει (δεν απαιτούνται καθόλου μέτρα άμβλυνσης) μόνον εάν η συνολική εκτιμώμενη πιθανότητα κινδύνου είναι Χαμηλή και εάν η συνολική βεβαιότητα για την οποία έχει εκτιμηθεί ο συνολικός κίνδυνος έχει λάβει τιμή "πολύ βέβαιη" ή "εύλογα βέβαιη".

Εάν, μετά την πρώτη ανάλυση, ο συνολικός κίνδυνος κατατάσσεται σε Υψηλή ή Μεσαία κατηγορία, τότε περιλαμβάνονται στην αίτηση προτάσεις περιορισμού ή άμβλυνσης, οι οποίες θα υπόκεινται σε επακόλουθη ανάλυση κινδύνου μέχρι ότου η τελική βαθμολογία του συνολικού κινδύνου λάβει τιμή "χαμηλή" με εκτίμηση "πολύ βέβαιη" ή "εύλογα βέβαιη". Περιγραφή των πρόσθετων αυτών φάσεων, μαζί με λεπτομερείς προδιαγραφές των μέτρων περιορισμού ή άμβλυνσης θα αποτελέσουν αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης κινδύνου.

ΜΕΡΟΣ 2 –ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΜΗ ΣΤΟΧΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Φάση 1: Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Συνιστώσα	**Πιθανότητα κινδύνου (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Εισαγωγή μη στοχευόμενου είδους εξαιτίας της εισαγωγής ή μετατόπισης υδρόβιων οργανισμών.			
Το εισαχθέν μη στοχευόμενο είδος αντιμετωπίζει ευπαθή ενδιαιτήματα ή ξενιστές.			
Τελική βαθμολογία[1]			

(1) Η τελική βαθμολογία για την Πιθανότητα λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με την χαμηλότερη βαθμολογία κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο Βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

(2) Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

Φάση 2 Συνέπειες εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών

Γεγονός	**Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Τα μη στοχευόμενα είδη ανταγωνίζονται ή ασκούν θηρευτική δραστηριότητα επί αυτόχθονων πληθυσμών προκαλώντας την εξαφάνισή τους.			
Η γενετική ανάμειξη μη στοχευόμενων ειδών με τοπικούς πληθυσμούς οδηγεί σε απώλεια της γενετικής ποικιλομορφίας.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής ή παθολογικής φύσεως.			
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται ακόμη και μετά από την απομάκρυνση των μη στοχευόμενων ειδών.			
Τελική βαθμολογία[1]			

(1) Η τελική βαθμολογία για τις Συνέπειες λαμβάνει τη τιμή της υψηλότερης βαθμολογίας κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο Βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή στου στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο Βεβαιότητας.

(2) Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

<u>Φάση 3 Πιθανότητα κινδύνου όσον αφορά μη στοχευόμενα είδη</u>

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2.

Συνιστώσα	**Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)[1]**	**Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)[2]**	**Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης[4]**
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία[1]			

(1) Η τελική βαθμολογία για τις Συνέπειες λαμβάνει τη τιμή της υψηλότερης βαθμολογίας κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο Βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή στου στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο Βεβαιότητας.

(2) Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

Οι όροι που εφαρμόζονται στην εκτίμηση της πιθανότητας κινδύνου που έχει σχέση με ξένα είδη (μέρος 1) εφαρμόζονται επίσης *κατ' αναλογία* στην πιθανότητα αυτή κινδύνου που έχει σχέση με μη στοχευόμενα είδη (μέρος 2) συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης λήψης μέτρων περιορισμού και άμβλυνσης.

ΜΕΡΟΣ 3 – ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ – ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

- Ιστορικό και αιτιολόγηση της έκθεσης
- Συνοπτικές πληροφορίες εκτίμησης κινδύνου
- Σύνοψη της εκτίμησης του οικολογικού και γενετικού κινδύνου
- Σύνοψη της εκτίμησης κινδύνου σε σχέση με μη στοχευόμενα είδη
- Σχόλια:
- Μέτρα άμβλυνσης
- Τελική δήλωση σχετικά με τη συνολική πιθανότητα κινδύνου για τους οργανισμούς
- Συμβουλές προς την αρμόδια αρχή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Απομόνωση

Η απομόνωση είναι το μέσο με το οποίο τα ζώντα ζώα ή φυτά, ή οποιοιδήποτε σχετικοί με αυτούς οργανισμοί, διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το παρακείμενο περιβάλλον με στόχο την πρόληψη των επιπτώσεων στα άγρια και εκτρεφόμενα είδη καθώς και των ανεπιθύμητων αλλαγών σε φυσικά ενδιαιτήματα.

Είναι αναγκαίο να διατηρούνται τα ξένα ή τα απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη σε απομόνωση αρκετό καιρό προκειμένου να ανιχνευθούν όλα τα μη στοχευόμενα είδη και να επιβεβαιωθεί η απουσία παθογόνων οργανισμών ή νόσων. Η μονάδα πρέπει να κατασκευαστεί σύμφωνα με τις προδιαγραφές της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εγκατάστασης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τη χορήγηση της σχετικής έγκρισης. Η διάρκεια της απομόνωσης πρέπει να προσδιορίζεται στην άδεια. Εάν η εγκατάσταση δεν βρίσκεται στο κράτος μέλος υποδοχής, η συμβουλευτική επιτροπή που είναι υπεύθυνη για την εγκατάσταση καθώς και η συμβουλευτική επιτροπή στο κράτος μέλος υποδοχής πρέπει να συμφωνήσουν για τη διάρκειά της.

Οι επιχειρηματίες πρέπει να λειτουργούν στις εγκαταστάσεις απομόνωσης σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους. Επιπροσθέτως, οι επιχειρηματίες πρέπει να διαθέτουν πρόγραμμα διασφάλισης της ποιότητας καθώς και εγχειρίδιο λειτουργίας.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, στην περίπτωση που μία αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι εισαγωγή/εισαχθέν πρέπει να αντικατασταθούν από τους όρους μετατόπιση/μετατοπισθέν.

Διάθεση υγρών αποβλήτων και λυμάτων

Όλα τα υγρά απόβλητα και λύματα που δημιουργούνται στην εγκατάσταση πρέπει να υφίστανται επεξεργασία κατά τρόπο ο οποίος καταστρέφει αποτελεσματικά όλα τα ενδεχόμενα στοχευόμενα είδη και τους συναφείς οργανισμούς. Για τη διασφάλιση της συνεχούς λειτουργίας και της πλήρους απομόνωσης, τα συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να είναι εξοπλισμένα με μηχανισμούς ασφάλειας κατά της αστοχίας.

Τα υγρά απόβλητα και λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία μπορούν να περιέχουν ουσίες οι οποίες είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον (π.χ. αντιρρυπαντικά) και πρέπει να διατίθενται κατά τρόπο ο οποίος ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Πρέπει να συνταχθεί λεπτομερής έκθεση σχετικά με την επεξεργασία αποβλήτων και στερεών αποβλήτων, στην οποία θα αναφέρεται το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την επεξεργασία καθώς και το χρονοδιάγραμμα. Το σύστημα πρέπει να παρακολουθείται για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας και την έγκαιρη ανίχνευση ενδεχόμενων αστοχιών.

Φυσικός διαχωρισμός

Οι μεταφερθέντες οργανισμοί πρέπει να διατηρούνται χωριστά από άλλους οργανισμούς για τη διασφάλιση του περιορισμού. Εξαιρούνται τα «είδη-φρουράς» (sentinel species) τα οποία περιλαμβάνονται ειδικά προκειμένου να δοκιμασθούν οι επιπτώσεις των εισαγόμενων ειδών.

Πρέπει να παρεμποδίζεται η είσοδος πτηνών, άλλων ζώων, νοσογόνων παραγόντων και ρυπαντών.

Προσωπικό

Η πρόσβαση πρέπει να επιτρέπεται αποκλειστικά σε εκπαιδευμένο, εξουσιοδοτημένο προσωπικό. Θα πρέπει να απολυμαίνονται (βλ. κατωτέρω) πριν από την έξοδο από την εγκατάσταση τα υποδήματα, τα χέρια και οποιοδήποτε υλικό το οποίο χρησιμοποιήθηκε εντός της εγκατάστασης.

Εξοπλισμός

Μετά την παραλαβή τους, ο χειρισμός όλων των φάσεων ζωής, των δεξαμενών, του ύδατος, των περιεκτών μεταφοράς και του εξοπλισμού που ήρθε σε επαφή με τα εισαχθέντα είδη, συμπεριλαμβανομένων των οχημάτων μεταφοράς, πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει διαφυγή του είδους ή συναφών μη στοχευόμενων ειδών από την εγκατάσταση. Όλο το υλικό αποστολής και συσκευασίας πρέπει να απολυμαίνεται ή να καίγεται, εφόσον επιτρέπεται η καύση του.

Θάνατοι και διάθεση

Πρέπει να τηρούνται ημερήσια αρχεία σχετικά με τους θανάτους και να διατίθενται για επιθεώρηση από την αρμόδια αρχή. Όλα τα νεκρά είδη πρέπει να διατηρούνται επί τόπου. Δεν πρέπει να απορρίπτονται νεκρά είδη, ιστός ή όστρακα χωρίς εγκεκριμένη επεξεργασία για τη διασφάλιση της πλήρους απολύμανσης. Πρέπει να χρησιμοποιείται μέθοδος θερμικής επεξεργασίας, όπως είναι η ξηρή αποστείρωση ή η χημική αποστείρωση.

Οι θάνατοι πρέπει να αναφέρονται στην αρμόδια αρχή και τα κράτη μέλη πρέπει να ερευνούν τα αίτια των θανάτων εγκαίρως. Πρέπει να τηρούνται ημερήσια αρχεία των θανάτων και πρέπει να διατίθενται για επιθεώρηση από την αρμόδια αρχή. Τα νεκρά είδη πρέπει να αποθηκεύονται, μεταφέρονται και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο[21].

Επιθεώρηση και δοκιμή

Πρέπει να πραγματοποιούνται τακτικές επιθεωρήσεις για τα μη στοχευόμενα είδη. Εάν έχει εντοπισθεί ένα τέτοιο είδος, ή μη ανιχνευθείσα εκ των προτέρωναν νόσος ή παράσιτο σε έναν οργανισμό, πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για τον έλεγχο της κατάστασης. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την καταστροφή των οργανισμών και την απολύμανση της εγκατάστασης.

Διάρκεια

Η απαιτούμενη διάρκεια απομόνωσης θα ποικίλλει ανάλογα με τον οργανισμό, τον εποχικό χαρακτήρα των μη στοχευόμενων ειδών που προκαλούν ανησυχίες και τις συνθήκες εκτροφής.

---

[21] ΕΕ L 273, 10.10.2002, σ. 1

Τήρηση αρχείων

Οι εγκαταστάσεις απομόνωσης πρέπει να διατηρούν επακριβή αρχεία σχετικά με τα εξής:

- χρόνος εισόδου/εξόδου του προσωπικού
- αριθμός θανάτων και μέθοδος αποθήκευσης ή διάθεσης
- επεξεργασία εισερχόμενου ύδατος και υγρών αποβλήτων
- δείγματα που υποβλήθηκαν σε εμπειρογνώμονες για τη δοκιμή μη στοχευόμενων ειδών
- οποιεσδήποτε μη κανονικές καταστάσεις που επηρεάζουν τη λειτουργία της απομόνωσης (διακοπές ρεύματος, ζημιές στα κτίρια, κακοκαιρία, κλπ.)

Απολύμανση

Η απολύμανση αφορά τη χρήση απολυμαντικών ουσιών σε επαρκείς συγκεντρώσεις και για επαρκές χρονικό διάστημα προκειμένου να φονευθούν οι επιβλαβείς οργανισμοί. Οι απολυμαντικές ουσίες και συγκεντρώσεις για την απολύμανση της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να στηρίζονται σε πλήρη απολυμάνσεις του θαλάσσιου ύδατος και των γλυκέων υδάτων. Παρόμοιες συγκεντρώσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη συνήθη απολύμανση της εγκατάστασης. Συνιστάται να εξουδετερώνονται όλες οι απολυμαντικές ουσίες πριν απελευθερωθούν στο παρακείμενο περιβάλλον, ενώ οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν θαλάσσιο νερό πρέπει να επιληφθούν των καταλοίπων οξειδωτικών ουσιών που παράγονται κατά τη διάρκεια της χημικής απολύμανσης. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, όπως είναι η εύρεση εισαχθέντος παρασίτου ή νοσογόνου παράγοντα, πρέπει να διατίθεται επαρκής απολυμαντική ουσία προκειμένου να καταστεί δυνατός ο καθαρισμός ολόκληρης της εγκατάστασης.